

[Undervisnings- og forskningsministeren]

de faktiske tal, for jeg sidder jo og læser de lokale blade, og rundt omkring i landet begynder der nu at komme små notitser om erhvervsskoler, som har rekord med hensyn til antallet af unge, der har fået plads; der er sågar visse skoler, der har udsolgt. Så det er meget flimrende meldinger, vi får. Jeg er helt enig med dem, der siger, at hvis der bliver problemer, skal vi sandelig også gøre noget, men vi skal nok ikke begynde at opfinde alt muligt i retning af værkstedsskoler osv.

Jeg tror, vi i stedet skal gøre, hvad vi kan for med de forhåndenværende midler at få alle unge ud i praktikplads. Sagen er jo, at erhvervsorganisationerne virkelig har gjort noget på dette punkt. Vi ligger i dag langt højere end for 4-5 år siden, når det gælder lære- og praktikpladser, ja, vi ligger så højt, at man må spørge sig selv, hvordan i alverden de pladser skal blive besat om 10 år, når der kun er godt 50.000 unge i en årgang. Hvis vi til den tid har lige så mange lære- og praktikpladser som i dag, bliver der, så vidt jeg kan se, kun 5.000 elever til gymnasiet, og så skal vi i hvert fald til at drøfte gymnasieudlæggelser.

Der bliver kort sagt mangel på unge, og det vil indtræffe i begyndelsen af 1990'erne, ikke før, men jeg tror, at årene indtil da bliver lettere, end vi har frygtet, også selv om vi har afskaffet samtlige tilskud til lære- og praktikpladser. Nedtrapningen over et par år af tilskuddene fik jo forbløffende ringe virkning på antallet af praktikpladser, og det skal vi nok lære af, så vi undgår at vælge den type løsninger, hvis vi skal i gang med foranstaltninger på feltet.

Fru Britta Schall Holberg nævnte, at kommunerne burde stå stærkere i billedet. Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen skal naturligvis, i det omfang de er arbejdsgivere, repræsenteres i råd og især i faglige udvalg som arbejdsgivere. Men regeringen har ikke nogen planer om f.eks. at lægge handelsskolerne over til amtskommunerne, sådan som mange gerne så. Det mener jeg vi skal lade være med.

Jeg mener i det hele taget, at vi skal holde os på den gode danske vej, som også dette lovkompleks er udtryk for, og ikke gå ind på hverken den svenske, den norske eller den finske vej. Der er jo efterhånden ikke nogen her i Tinget, som ønsker alle ungdomsuddannelser slået sammen under én hat. Det tror jeg er klogt. De

reformer, vi har gennemført, bygger på en anden tanke, nemlig den, at vi lukker dem op over for hinanden, at vi nedbryder nogle båse, men uden at lave store uddannelsescentre og uden at foregøgle os selv, at vi kan lave et kæmpe stort supermarked, hvor alle unge kan blive tilfredse. Sådan et supermarked kan man nemlig ikke lave.

Nogle unge vil hellere ud i noget meget praktisk orienteret, og andre vil gerne holde sig til det boglige. Der skal være plads i vort samfund til begge typer. Fremtidens Danmark har brug for begge grupper.

Jeg er glad for, at der også på dette punkt er bred enighed, selv om nogle partier måske er lidt mere i tvivl om, hvorvidt vi skal holde os til den linje til evig tid. Men den diskussion synes jeg at man skal lade især SF føre i endnu en halv snes år, for det har jo endnu ikke fået vedtaget sit uddannelsespolitiske program, bl.a. fordi SF er uenigt på præcis dette punkt. Det er i øvrigt godt, at Danmarks unge ikke skal vente, til man bliver enig på det punkt. Det er godt, at der er en handlekraftig regering, der tør spille ud.

Med disse ord vil jeg slutte min tak til ordførerne. Jeg synes, det har været en god dag for de danske erhvervsuddannelser, og jeg vil gerne tilslutte mig, hvad hr. Korneliusen sagde i sin tale, da han sluttede med at sige, at det, der nu er brug for, er politisk vilje, hårdt arbejde og beslutsomhed. Det vil jeg gerne give tilsagn om, ligesom jeg naturligvis vil bidrage med opklaring af alle de punkter, der er nævnt.

Jeg har naturligvis også bemærket, at på nogle punkter er f.eks. hr. Korneliusen inderlig uenig med regeringen, og de uenigheder har jeg også noteret. Vi må se, hvordan vi på én gang kan leve med uenigheden og samtidig få vedtaget noget i bred enighed her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Kun den bemærkning til ministeren, at hvis han ønsker at gøre sig morsom på fraværende medlemmers bekostning, så har han rig lejlighed til det her i salen. Jeg tror, der er 12 eller 13 medlemmer til stede i øjeblikket. Men når han gør det, synes jeg, han skal sikre sig, at han har ret i det, han siger.